

взди, и други на коніе, и той учи, и него учятъ : като единъ най-богатъ полски панъ ! “

„А кой го накара ? “

„Немá азъ казвамъ, че го е накаралъ нѣкой ? Немá вие не знаете, че той отъ своя воля е минѣлъ на тѣхна страна ? “

„Кой е минѣлъ ? “

„Панъ Андрей.“

„Бѣдѣ е минѣлъ ? “

„Минѣлъ е на тѣхна страна ; той е сега тѣхнъ.“

„Ти лъжешъ, свинско ухо ! “

„Какъ може, азъ да лъжѣ ? че глупавъ ли съмъ азъ да лъжѣ ? на своя глава да лъжѣ ? Че немá азъ не знамъ, че еврейна обѣсватъ, като куче, ако излъже предъ нѣкой панъ.“

„То излази, спроти твоитѣ думи, че той е продалъ и отечество и вѣра ? “

„Азъ не рекохъ, че той е продалъ нѣшто, а рекохъ само, че минѣлъ къмъ тѣхъ.“

„Лъжешъ, дяволу ! таково нѣшто не е било на християнскѣ земи ! ти нѣчто бръкашъ, куче ! “

„Треба да не расте на прага на къштата ми, ако азъ бръкамъ ! Нека плювце сѣки на гроба на башта ми, на майка ми, на свекърътъ на башта ми, и на баштата на майка ми, ако бръкамъ. Ако искате, азъ можъ ви каза, и зашто е минѣлъ той къмъ тѣхъ.“

„Зашто ? “

„Войводата има дѣщеря хубавица, мили Боже ! каква е хубавица ! “ И еврейнътъ се помъчи да изкаже въ лицето си, колкото можѣ, хубостта ѝ : разпѣри рѣцѣ, подмигнѣ съ око и искриви уста на стрѣнѣ, като че хапнѣ нѣшто.

„Та какво има отъ това ? “

„Зарадъ нея е и направилъ и преминалъ е. Кога човѣкъ залиби, той е сѣ едно, като кожа, кога ѣхъ намокришь во вода, земи, превий ѣхъ —тя се превива.“

Дълбоко се замисли Булба. Доде му на умъ, че е голѣма властта на слабата жена, че тя е губила мнозина юнаци, че натурата на Андрея отъ тая стрѣнѣ се подава, и много време стоѣ, като вкопанъ, на едното мѣсто.